

Marineministeren: Den ærede Taler er kommen tilbage til, hvad han paastod at være en Uoverensstemmelse mellem mine Ytringer i forrige og i dette Møde, men jeg maa gjøre en bestemt Indsigelse imod, at der skulde være en saadan Uoverensstemmelse tilstede. Det, som er karakteristisk ved det Forslag, jeg har fremsat, er, at medens Staten og Rigsdagen nu ere bundne i den hidtidige Retning, for 5 Aar ved en Bevilling af 1,800,000 Rd., vil den, saafremt mit Forslag vedtages, kun være bunden saameget, at to mindre Pandserfibe kunne sættes i Arbejde, og at Værftet kan holdes i hensigtsvarende Drift. Jeg har ikke sagt til Dem: „Ville De bevilge samme Sum, for hvilken De vare bundne før, for at sætte Regjeringen istand til definitivt at gaae over til en ny Retning.“ Jeg har ikke foreslaaet dette. Jeg har kun foreslaaet Dem at bevilge saa Meget, at man kunde holde Værftet i god Drift og bygge mindre Pandserfibe for en begrændset Sum, istedetfor at bygge det store Skib. Det er ikke paa den Maade, at man søger at bringe en Forsamling ind paa en heelt ny Plan og binde den, tværtimod, Rigsdagen er ikke, naar den — som jeg haaber — vedtager mit Forslag, bunden udover Beløbet af den Bevilling, som jeg har søgt. Dersom det var Hensigten at søge at binde Rigsdagen for flere Aar til den nye Udviklingsplan, da kunde man have forlangt en Sum ligesaa stor som den, der engang er bleven bevilget; men det er baade i Udvalget og her i Salen gjentagende blevet erklæret fra min Side, at Meningen var ikke at binde Forsamlingen, Meningen var kun at arbejde i en Retning, som af Regjeringen ansaaes for den rette, men ikke at binde Rigsdagen længere end netop nødvendigt, for at Værftet kunde holdes i Drift. Det har været Forslaget, og det forekommer mig, at man er uretfærdig, naar man ikke tager denne afgjørende Omstændighed i Betragtning i Forbindelse med den hele Context. Den hele Dp. træden fra min Side har været den, at jeg ikke søgte at binde Rigsdagen udover det umiddelbare Behov. Det er kun paa dette enkelte Punkt, at jeg har tyoet paany at burde gjøre Indsigelse overfor det ærede Medlem.

Naar der fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) fremkom en Ytring om det Ansvar, som kunde være trykkende for en Officeer, der fik et saa kostbart og kraftfuldt Skib at føre, da troer jeg overfor en Ytring af den sidste ærede Taler at burde tiltræde, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds yttrede. Jeg har havt Leilighed til i fremmede Mariner at høre den Ytring atter og atter: Vi kunne ikke faae Føll til at føre slige Skibe med Driftighed. Saaledes som Fleertallet af Skibsejerne ere — naar man ikke netop lægger Haanden paa en Nelson eller anden saadan udmærket Mand — ville de knuses af det Ansvar, der er forbundet dermed. Følelsen hos en Skibschef af, at han har ikke blot en saa stor Capital, men en saa stor Deel af Landets Forsvars- eller Angrebsøve under sig, at han har Ansvar for en saa mægtig og kostbar Maskine, virker fuldkommen knusende paa de fleste Skibschefer. Det er en Erfaring, som vi endnu ikke have kunnet gjøre her, fordi vi ikke have haft saa kostbare Skibe inde; men det er en Erfaring, man allerede nu i Fredstid har gjort i andre Lande, at Skibschefer vige tilbage for en fri og driftig Brug af disse uhyre og kostbare Maskiner.

G. B. Niemstad: Jeg skulde dog tillade mig at henstille til den høitagtede Minister, hvorledes han troer at kunne finde Føll, der ville paatage sig det Ansvar at føre næsten hele Danmarks Ungdom, Skærmen af Mandflabet i Kamp mod Sjenden, hvor et Feilgreb kan koste Tusinder og atter Tusinder af Menneskeliv, dersom han ikke kan finde Føll, som kunne staae rolige og faste paa et Skibsdæk, det forstaaer jeg virkelig ikke. — Søvrigt skal jeg efter det særdeles lange Foredrag, vi hørte af den Mand, som var mistroelig over Mistrostheden, kun bemærke, at jeg vil stemme imod begge Forslagene; det er muligt, jeg ikke gjør det ved 3die Behandling, men ved 2den Behandling gjør jeg det. Ved samme Leilighed vil jeg for mit Vedkommende, saavidt det staaer til mig, staae det fast, at idet den høitagtede Minister har fremsat sit Forslag her i Thinget, er det ham — og ene ham —, der